

צה:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) תולין לא; (ב) נכרסת
 כו: תענית ז: ח: טוטה יד:
 (ג) עי' תוס' מגילה כא,
 ד"ה אלמלא; (ד) ז"ל משני
 חרב נטושה וגו'; (ה) עי'
 תוספות מנחות כט, ד"ה
 קולין; (ו) ז"ל ליה; (ז) רש"ל
 ת"ז.

הגהות הערה א

א| גמ' ד"א אין פנינה ט'
עד ואל תפגע בי. נחחק;
ב| שם והשאר פרטים.
ג"כ ודגלים;

מוסף רש"י

[illegible]

לדלמירקן ארבעים וחמשה
ששים אלף אחויו חרב הרי
ממספר דלמאר והשאר פרשים
היה הגדולה. יד הגדולה לא
מבאר שבע וילך
קיום וילן שם כי בא
אמר אפשר עברתי
בו אבותי ואני לא
מיהרה כיון דהרהר
היה ארעא מיד
חר יאין פגיעה אלא
אל תתפלל בעד
בעדם רנה ותפלה
שם כי בא השמש
אמר הקב"ה צדיק
אמר בלא לינה מיד
יב יוורח לנו השמש
אל לכל העולם כולו
שמש שבא בעבורו
ה זרעיה דרוד דכתי'
ראחה כי מת בנה
זרע הממלכה והא
התם גמי אשתיר
תן אחד לאחיומלך
תר אמר רב יהודה
(לא) נשתייר אביתר
א נשתייר מזרעו של
רב יהודה אמר רב
ע בארבעים וחמשה
יושבים בקרנות של

יפה ובששים אלף אחויו חרב רצים לפניו | והשאר
ג' ומגו במתניתא תנא אורך מחנהו ארבע מאות
מאותים וששים ריבוא אלפים חסר חד כעי אביי
חסר חד תיקו תנא ראשונים עברו בשחי שנאמר
יאמר עד צואר יגיע אחרונים העלו עפר ברגליהם
א' אחר ושתו שנאמר *אני קרתי ושתי' מים וגו'
מננים והמשה אלף (ויקומו) |וישכמו| בבקר והנה
ה' הן אמר רב אשי דיקא נמי דכתיב ¹⁶במשמניו
ישלח ה' מלאך ויחדל כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה
שמע מינה כמה הכם רבי אליעזר אומר ביד הכם
פרע מסנחריב רבי יהושע אומר באצבע הכם שנאמר
א באצבע שעתידה ליפרע מסנחריב ר' אליעזר בנו
מגלך נטושה אמר לפניו רבנו של עולם נטושה
נדדו ¹⁷וגו' ר' שמעון בן יוחי אומר אותו הפרש
אתה יוצא לבשל פירות הוקק להם שנאמר ¹⁸מדי
ה והיה רק זועה הבין שמעיה וגו' אמר רב פפא
מע ויש אומרים בחוטמן נשף בהן ומתו שנאמר
ספק להם ומתו שנאמר ¹⁹וגם אני (הכתי) [אכה]
אונים גלה להם ושמעו שירה מפי חיות ומתו
רב אמר ²⁰עשרה שנאמר ²¹ושאר עין יערו מספר
שטמואל אמר תשעה שנאמר ²²ונשאר בו עוללות
חמשה בסעפיה ר' יהושע בן לוי אמר ארבעה
בין יוחנן אמר חמשה סנחריב ושני בניו נבוכדנצר
ה דרביעיה דמי לבר אלהי ואי לא רחמי' מנא
ותחיה בית נסרוך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו
אי אפשר לאמרו דכתיב ²³ביום ההוא יגלח ה'
אש ושער הרגלים וגם את הוקן תספה אתא
אזולת לגבי מלכי מוזה ומערב דאייחיתניהו לבניהו
הוא פחדא נמי יתיב אמר ליה היכי נעביד א"ל ויל

[illegible]

פרשים וכן באו על אברהם וכן עתידין לבוא עם
פרסי רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי סך מחנהו
חסר חד ריבויא או חסר חד אלפא או חסר מאה
ו'חלף ביהודה שטף ועבר אמצעים עברו בקומה
ולא מצאו מים בנהר לשתות עד שהביאו מים ממל
והכתוב 'ויצא מלך ה' ויכה במחנה אשור מאה
כלם פרים מתים אמר ר' אבהו הללו ראשי גיסי
כלם בשמינים דתאי בהו אמר רבינא דיקא נמי דתנינ
וגו' ויבא בית אלהיו ומיציא מעיו שם הפילוהו בחרב
שנאמר¹² וירא ישראל את הדי הגדולה הדי שעתידי
¹³ ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא
של ר' יוסי הגלילי אומר אמר לו הקב"ה לגבריאל
ועומדת מששת ימי בראשית שנאמר¹⁴ מפני חריכות
וזמן כישול פירות היה אמר לו הקב"ה לגבריאל כש
עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבור ביום ובלי
היינו אדמרי אינשי אנב אורחך לבעל דבקר אישש
¹⁵ וגם נשף בהם ויבשו ר' ירמיה בר אבא אמר כפיי
כפי אל כפי והניחותי חמתי ר' יצחק נפחא אמר
שנאמר¹⁶ מרוממתך נפצו גוים וכמה נשת"י מהם
יהיו ונער יכתבם כמה נער יכול לכתוב עשרה
בנוקף וית שנים שלשה גרגוים בראש אמיר ארבע
עשר שנאמר שנים שלשה [וכו'] ארבעה וחמשה
ועבור אדן נבור אדן גמרא נבוכד נצר דתנינ¹⁷ ו
היה ידע סנחריב ושני בניו דתנינ¹⁸ ויהי הוא מל
הכוהו כחרב אמר רבי אבהו אלמלא מקרא כחלו
כתער השכירא בעברי נהר במלך אשור את ה
קודשא בריך הוא ואדמי ליה כנברא סבא א"ל כי
וקמלתינהו מאי אמרת להו אמר ר' להו ההוא גברא ב

תורה אור

1. וירא יעקב מבוא
שבע וילך ויגלה
בראשית כ ה
2. ויפגע במקום וילן
שם וישכב
מאבני המקום וישם
שמו
בראשית כ ה
3. ואתה אל תחלל
בעד העם הזה ואל תשא
בעד עמך ותפלה אל
ה' כי אינני שמע
אך:
4. ויורה לו חמשת
כאשר עבר את פטאל
והוא עלול על דבר.
בראשית לו לב
5. ועתליאן אמר
לראובן כי מנה וחקם
והמדין את לב ויע
ותמנה:
מלכים ב יא א
6. ויגלות בן אשר
לאחיהלן בן אחטוב
והיו אבותיה ובריה
אשר ירד:
שמואל א כב כ
7. והלך בחרדה שבע
צבאות וישלח רועה
ועוד עז וצור וגיע תקה
ומת טבחים ממים
ארץ עמנו אל:
ישעיהו יח ח
8. אי קרה וישתית מים
ואחר כך פעמי כל
יאר מצור:
ישעיהו לו ח
9. ויצא מלך יי חבה
במנהגה אשר
ושמיעו ותפשה אלף
וישמו בלבך ודעה חלק
פגרים חמים:
ישעיהו לו לו
10. לכן וישלח הארץ
צבאות בששית רועה
ותחת כבדו יקר יקר
ביקור אש: ישעיהו לו
11. וישלח יי מלאך
יחזיר לב נסור לרוב וגיד
לכך במנהג אשר
לכך בשבת פנים לארץ
ויבא אל אלקים ומתיא
מיעו חן הפילה
בחרה:
דברי הימים ב לו כא
12. וירא ישראל את
הד הנדלה אשר ששה
במצרים ויראו העם את
י: יאמינו כי במשה
עבד: שמות יח ג
13. ואמר הרועה
אל פרעה אצבע אלהים
שוא ויחוק לב פרעה ודבר
הוא אצבע אשר דבר
י: שמות יח ג
14. כי מפי דרובתו ודבר
מפי רב נטועה ומפי
מפי דרובתו ומפי דבר
מלכות: ישעיהו כא טו
15. מפי עברו יקר
אמנם כי בבקר בבקר
יערב יסוף ובלחית וזה
רב רועה בדר נטועה:
ישעיהו יח ג
16. אף לב נטע אף לב
וירא אף לב שיש ארץ
יגוע וגם נף נף
והיו וסערה בקש
חשאים: ישעיהו יח ד
17. וכן אמר אבי אבי יי
דברתי ונחית אמר יי
דברתי: יחזקאל כא ג
18. מקול הנון נצט
עמים מרוחמתך נצט
גוים: ישעיהו לג ג
19. תשאר עץ נצור
מספר יהוה ונצר
יבנה: ישעיהו יג ג
20. ותשאר בו עלילת
בקה עץ ענים שלשה
דברים: יחזקאל כא ג
21. מקול הנון נצט
עמים מרוחמתך נצט
גוים: ישעיהו לג ג
22. וכן אמר רב ארן
עבר ארבעה ארבעה
מלכין בנזא נזא וחקל

22. וידע הוא משתקפה בית נסרף אלדיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חרן

לא איתי בהון ורזה די רביעאָה דמה לבר אלהין: דיאל ג כה
 בנו תחמי: מלכים ב יט לו 23. ביום ההוא יגלח ארנו בתע